

Δομή του Ηροδότειου έργου

Βιβλίο 1

Λυδία, Μήδοι, Περσία, Κύρος

Χρήσιμα Ονόματα και Ημερομηνίες (Ασία)

Λυδία

560-546: Κροίσος, περίοδος βασιλείας στη Λυδία. Η Λυδία (με βασιλιά τον Κροίσο) πέφτει τελικά στα χέρια των Περσών (με βασιλιά τον Κύρο II).

Περσία

Δυναστεία Αχαιμενιδών (550-330, οπότε κατακτήθηκε από τον Μ. Αλέξανδρο)

Κύρος II ή Μέγας, 550-530 (ένωσε τους Μήδους και τους Πέρσες και επέκτεινε την Περσική αυτοκρατορία. Το 530 ηττήθηκε και σκοτώθηκε από τους Μασσαγέτες) => Καμβύσης II (530-522) => Δαρείος I (522-486) => Ξέρξης I (486-465) => Αρταξέρξης I (465-424)

Ελληνο-Περσικοί πόλεμοι και κατοπινές εξελίξεις

- 1η Περσική εισβολή στην Ελλάδα => 490: Μάχη Μαραθώνα (Δαρείος I)
- 2η Περσική εισβολή στην Ελλάδα => 480: Μάχη Θερμοπυλών και Σαλαμίνας (Ξέρξης I)
- 479: Μάχη Πλαταιών (Ξέρξης I)

454: Το ταμείο της Δηλιακής Συμμαχίας μεταφέρεται από τη Δήλο στην Αθήνα

450-460: Ο Ηρόδοτος συγγράφει μεγάλο μέρος των *Ίστοριών*

443-429: Περικλής

431-404: Πελοποννησιακός πόλεμος

Μυθικές απαρχές διαμάχης Ελλάδας και Ασίας (αρπαγές γυναικών και από τις δύο πλευρές). Κροίσος, βασιλιάς της Λυδίας στο απόγειο της ακμής της (560-546), ο πρώτος που υποδούλωσε Έλληνες της Μικράς Ασίας. Ο προκάτοχός του, Κανδαύλης, επιδεικνύει τη γυμνή γυναίκα του στον Γύγη, ο οποίος σκοτώνει τον Κανδαύλη κατόπιν παρότρυνσης της γυναίκας του δεύτερου. Η Δελφική Πυθία προλέγει εκδίκηση στην 5η γενιά των απογόνων του Γύγη.

Ιστορία Αρίωνα και δελφινιού.

Επίσκεψη του Σόλωνα του Αθηναίου στις Σάρδεις. Δίδαγμα Σόλωνα που αψηφάται από τον Κροίσο. Ο γιος του Κροίσου, Άτυς, σκοτώνεται από τον Άδραστο στο κυνήγι του κάπρου και έτσι εκπληρώνει το όνειρο του πατέρα του.

Ο Κροίσος ζητεί χρησμό για το αν πρέπει να επιτεθεί στην Περσία. Αμφίσημη απάντηση Πυθίας. Ο Κροίσος ρωτά το μαντείο ποια πόλη στην Ελλάδα είναι πιο ισχυρή. Παρέκβαση περί Αθηναϊκής ιστορίας (Πεισίστρατος) και Λακεδαιμονίων.

Ο Κροίσος αγνοεί την προειδοποίηση του Σάνδανη και εισβάλλει στη Συριακή Καππαδοκία. Αιχμαλωτίζεται από τον Κύρο.

Ιστορία για τους Σκύθες που τρώνε τον γιο του Κυαζάρη και φεύγουν στη Λυδία. Οι Σάρδεις καταλαμβάνονται, ενώ ο μουγγός γιος του Κροίσου μιλά για πρώτη φορά στην προσπάθειά του να σώσει τον πατέρα του (σύνδεση με χρησμό που αποκαλύπτεται αργότερα).

2 Ηρόδοτος, Σχεδιάγραμμα Βιβλίων και Βιβλιογραφία

Ο Κύρος χαρίζει τη ζωή στον Κροίσο, αφού ο δεύτερος 'καλεί' τον Σόλωνα ενώ βρίσκεται στην πυρά. Ο Κροίσος αφηγείται την ιστορία της συνάντησής του με τον Σόλωνα, έχοντας πλέον συνειδητοποιήσει την αξία του διδάγματος του δεύτερου. Ο Κροίσος συμβουλεύει τον Κύρο.

Η Πυθία ξεκαθαρίζει τους χρησμούς.

Λυδικά έθιμα.

Ασσυριακή / Μηδική / Περσική ιστορία.

Οι Ασσύριοι βασίλευαν από το 1229 ως το 709.

Οι Μήδοι επαναστατούν και ενώνονται υπό τη βασιλεία του Δειόκη (704-647).

Φραόρτης (647-625).

Κυαζάρης (625-585). Οι Σκύθες βασιλεύουν για 28 έτη (634-606).

Ο Αστυάγης ο Μήδος (585-529) παντρεύει την κόρη του με τον Πέρση Καμβύση, επειδή φοβάται ένα όνειρο. Διατάσσει να σφαχτεί ο γιος του, Κύρος, από τον Άρπαγο, ο οποίος όμως παραδίδει τον Κύρο σε έναν βοσκό.

Ο νεαρός Κύρος φέρεται σαν βασιλιάς και οδηγείται στον Αστυάγη. Όταν ο Αστυάγης μαθαίνει την απάτη, δίνει στον Άρπαγο τον γιο του ως γεύμα.

Ο Άρπαγος ενθαρρύνει τον Κύρο να επαναστατήσει κατά των Μήδων.

Περσικά έθιμα.

Περσικός επεκτατισμός.

Ο Κύρος απειλεί τις 12 Ιωνικές πόλεις του Πανιωνίου. Η Ιωνία υποδουλώνεται το 545.

Κάρες, Κάνιοι, Λύκιοι.

Ο Κύρος επιτίθεται στην Ασσυρία και τη Βαβυλώνα (καταλαμβάνεται το 538).

Βασίλισσες Βαβυλώνας: Σεμίραμις, Νίτωκρις.

Έθιμα Βαβυλωνίων.

Ο Κύρος επιτίθεται στους Μασσαγέτες. Η βασίλισσα των Μασσαγέτων, Τομύρις, προειδοποιεί τον Κύρο, όμως αυτός την αγνοεί και σκοτώνεται (529).

Βιβλίο 2

Αιγυπτιακή και Αφρικανική Ιστορία, Έθιμα, Γεωγραφία.

Επίθεση Πέρση βασιλιά Καμβύση (γιου του Κύρου) στην Αίγυπτο. Θρησκευτικές πεποιθήσεις Αιγυπτίων. Νείλος και δέλτα. Παράξενα Αφρικανικά έθιμα. Θεοί (Ισις, σχέση Ελληνικών και Αιγυπτιακών θεών, τελετουργικά Πελασγών, αναφορά Ομήρου και Ησιόδου που λέγεται ότι έζησαν 400 χρόνια πριν). Τοπικές εορτές (για τον Βούσιρι κά.). Τοπικά ζώα (ιπποπόταμοι, φτερωτά φίδια κά.). Αστρολογία και ταφικά έθιμα. Αρχαία ιστορία. Η περιτομή ήρθε από την Αίγυπτο. Η Ελένη βρισκόταν στην Αίγυπτο με τον Πρωτέα σύμφωνα με τους Αιγυπτίους (αντίθετα με την αφήγηση του Ομήρου). Αθανασία της ψυχής (3.000 χρόνια). Πυραμίδες του Χέωπα. Εισβολή Αιθίοπων.

Φαμμήτιχος, Νεκώς, Ψάμμις, Απρίης. Ο Άμασις αγαπούσε τους Έλληνες και τους χάρισε την πόλη Ναύκρατη.

Βιβλίο 3

Ο Καμβύσης κατακτά την Αίγυπτο. Δαρείος.

Θάνατος του Καμβύση. Σμέρδης. Διαφωνία των Περσών σχετικά με το καλύτερο πολίτευμα. Τελικά επιλέγουν ως βασιλιά τον Δαρείο. Δαρείος και 20 Περσικές σατραπείες.

Βιβλίο 4

Σκύθες και εκστρατείες Δαρείου.

Ευρωπαίοι. Ο Δαρείος αποτυγχάνει να κυριεύσει τη Σκυθία. Χαρακτηριστικά Σκυθών (νομάδες). Ελληνικές αποικίες στη Λιβύη. Οι Πέρσες εισβάλλουν στη Λιβύη.

Βιβλίο 5

Ιωνική επανάσταση (Αρισταγόρας από τη Μίλητο).

Η Περσία κυριεύει τη Θράκη και τους Παίονες. Ιωνική επανάσταση (Αρισταγόρας από τη Μίλητο). Σπαρτιατική ιστορία. Ιστορία Πεισιστρατιδών στην Αθήνα. Προηγούμενες διαμάχες μεταξύ Αθήνας και Σπάρτης. Αθηναίοι τύραννοι και δημοκρατία. Ξεκινά η διαμάχη μεταξύ Δαρείου και Αθήνας.

Βιβλίο 6

Καταστολή Ιωνικής επανάστατης. Μάχη Μαραθώνα (490).

Η Μίλητος κυριεύεται και η Ιωνική επανάσταση καταστέλλεται. Πτώση Θράκης, Άθω, Μακεδονίας. Αντιπαλότητα μεταξύ των Σπαρτιατών Κλεομένη και Δημαράτου. Διαμάχη Αθήνας-Αίγινας. Οι Αθηναίοι και οι Πλαταιείς νικούν τους Πέρσες στον Μαραθώνα (Μιλτιάδης).

Βιβλίο 7

Ξέρξης. Μάχη Θερμοπυλών (480).

Θάνατος Δαρείου. Βασιλεία Ξέρξη. Εισβολή στη Θράκη και τη Θεσσαλία. Η Αθήνα και η Σπάρτη ενώνουν τις δυνάμεις τους. Ναυάγια Περσών εξαιτίας καταιγίδας στη Μαγνησία. Ήττα Λεωνίδα στις Θερμοπύλες.

Βιβλίο 8

Ναυμαχία Σαλαμίνας (480).

Μάχη στο Αρτεμίσιο. Επιθέσεις στη Φωκίδα, τη Βοιωτία, τους Δελφούς, τις Πλαταιές και την Αθήνα. Νίκη Ελλήνων στη Σαλαμίνα.

Βιβλίο 9

Μάχη Πλαταιών (479).

Ελληνική νίκη στις Πλαταιές (Μαρδόνιος, 479). Ελληνική επίθεση στη Θήβα. Ελληνική νίκη στη Μυκάλη και πολιορκία Σηστού. Υπενθύμιση προειδοποίησης Κύρου σχετικά με τον αυτοκρατορικό επεκτατισμό.

4 Ηρόδοτος, Σχεδιάγραμμα Βιβλίων και Βιβλιογραφία

- Εύθραυστη και ρευστή κατάσταση ανθρώπινης τύχης. Κυκλική αντίληψη ιστορίας.
- Θεϊκός φθόνος (νέμεσις).
- Μοίρα-πεπρωμένο (χρησιμοί, 'τέρατα', όνειρα).
- Σοφοί συμβουλάτορες (Σόλων, Κροίσος κά.).
- **Νόμοι (< νομίζω) = έθιμα, παραδόσεις, ανθρώπινες συμβάσεις. Δομικό στοιχείο της ανθρώπινης ζωής και της εθνικής ταυτότητας. Οι νόμοι διαμορφώνουν τον εθνικό χαρακτήρα και είναι την ίδια στιγμή ρευστοί, μπορούν δηλαδή να αλλάξουν (είτε από συνειδητή επιλογή είτε κατόπιν εξαναγκασμού), ενώ σε κάποιο βαθμό μπορεί να συνδέονται και με το φυσικό-γεωγραφικό περιβάλλον. Ερμηνευτική αξία στο έργο του Ηροδότου.**
- Ρόλος φυσικού περιβάλλοντος (ιατρικά συγγράμματα 5ου αι. π.Χ.).
- Σχέση και αλληλεπίδραση Ελλήνων και βαρβάρων.
- Σχέση και αντιπαλότητες Ελληνικών πόλεων.

Γενικές Μελέτες

Arieti 1995. James A. Arieti, Discourses on the First Book of Herodotus. Lanham, Mass.

*Bakker et al. 2002. Egbert J. Bakker, Irene J. F. de John, Hans van Wees. Brill's Companion to Herodotus. Brill.

Boedeker 1987. Deborah Boedeker, ed. Herodotus and the Invention of History, Arethusa special volume, 20 (1987).

*Derow and Parker 2003. Peter Derow and Robert Parker. Herodotus and His World. Oxford.

*Dewald and Marincola 2006. Carolyn Dewald and John Marincola. The Cambridge Companion to Herodotus. Cambridge.

*Evans 1982. J. A. S. Evans, Herodotus. Boston 1982.

Flory 1987. Stewart Flory, The Archaic Smile of Herodotus (Detroit 1987)

Fornara 1971. C. Fornara, Herodotus: An Interpretative Essay (Oxford 1971).

*Gould 1989. John Gould, Herodotus. New York, 1989.

Jacoby 1913. F. Jacoby, "Herodotos," RE Suppl. 2 (1913) 205-520 (repr. in Jacoby, Griechische Historiker, Stuttgart 1956).

Lateiner 1989. Donald Lateiner, The Historical Method of Herodotus (Toronto, 1989).

*Luraghi 2007. Nino Luraghi, ed. The Historian's Craft in the Age of Herodotus. Oxford.

Marg 1982. W. Marg, Herodot: Eine Auswahl aus der neueren Forschung. Darmstadt.

Marincola 1997. John Marincola, Authority and Tradition in Ancient Historiography (Cambridge 1997).

Myres 1953. John L. Myres, Herodotus, Father of History (Oxford 1953) 20-31.

5 Ηρόδοτος, Σχεδιάγραμμα Βιβλίων και Βιβλιογραφία

Περυσινάκης 199. Ιωάννης Περυσινάκης, Η έννοια του πλούτου στην Ίστορίη του Ηροδότου. (Ιωάννινα 1987).

Powell 1939. J. Enoch Powell, *The History of Herodotus* (Cambridge 1939).

Romm 1998. James Romm, *Herodotus* (New Haven, 1998).

Schmid & Stählin 1934. Wilhelm Schmid and Otto Stählin, *Geschichte der Griechischen Literatur* [Munich 1934] 1.2.550-673

de Selincourt 1962. Aubrey de Selincourt, *The World of Herodotus* (London, 1962).

Strasburger 1984. G. Strasburger, *Lexikon zur frühgriechischen Geschichte: Auf der Grundlage von Herodots Werk verfasst* (Zurich 1984).

Waters 1985. K. H. Waters, *Herodotus the Historian: His Problems, Methods and Originality*. London and Sydney 1985.

Γλώσσα και Ύφος

Bakker 2006. Egbert Bakker, "The syntax of historie: How Herodotus writes." In Dewald and Marincola 2006.

Denniston 1952. J. Denniston, *Greek Prose Style*. Oxford.

Fränkel 1960. H. Fränkel, "Eine Stileigenheit der frühgriechischen Literatur," *Wege und Formen frühgriechischen Denkens*. 2nd ed. Munich 1960.

Rosen 1962. Haiim B. Rosén, *Eine Laut- und Formenlehre der Herodotischen Sprachform*. Heidelberg.

Slings 2002. Simon R. Slings, "Oral Strategies in the Language of Herodotus." In Bakker et al. 2002.

Σύνθεση και Δομή

Cagnazzi 1975. Silvana Cagnazzi, "Tavola dei 28 Logoi di Erodoto," *Hermes* 103 (1975) 421-423.

Evans 1991. J. A. S. Evans, "Oral Tradition in Herodotus," *Herodotus, Explorer of the Past* (Princeton 1991) 89-146.

Fowler 2007. Robert L. Fowler, "Early Historie and Literacy." In Luraghi 2007.

Flory 1980. Stewart Flory, "Who Read Herodotus' Histories?" *AJPh* 101 (1980) 14, 28.

*van Groningen 1958. B. van Groningen, *La composition littéraire archaïque grecque*. Amsterdam.

*Immerwahr 1966. H. R. Immerwahr, *Form and Thought in Herodotus* (Cleveland 1966).

Johnson 1994. William A. Johnson, "Oral Performance and the Composition of Herodotus' Histories," *GRBS* 35: 229-254.

Konstan 1983. D. Konstan, "The Stories in Herodotus' Histories, Book I," *Helios* 10: 1-22.

Lattimore 1958. Richmond Lattimore, "The Composition of the History of Herodotus," *CP* 53 (1958) 9-21.

6 Ηρόδοτος, Σχεδιάγραμμα Βιβλίων και Βιβλιογραφία

Luraghi 2009. "The Importance of being λόγιος," CW 102.

Munson, 1993. Rosaria Vignolo Munson, "Herodotus' Use of Prospective Sentences and the Story of Rhampsinitus and the Thief in the Histories," *AJPh* 114 (1993) 27-44.

Nagy 1987. Gregory Nagy, "Herodotus the Logios," *Arethusa* 20 (1987) 175-184, esp. 180-181.

Pearce, 1981. T. E. V. Pearce, "'Epic Regression' in Herodotus," *Eranos* 79 (1981) 89-90.

*Wood 1972. Henry Wood, *The Histories of Herodotus: An Analysis of the Formal Structure*. The Hague.

Αφηγηματολογία και Αφήγηση

Baragwanath 2008. Emily Baragwanath. *Motivation and Narrative in Herodotus*. Oxford.

Brock 2003. Roger Brock, "Authorial Voice and Narrative Management in Herodotus." In Derow and Parker 2003.

Chamberlain 2001. David Chamberlain, "'We the Others': Interpretive Community and Plural Voice in Herodotus," *CA* 20 (2001): 5-34.

Dewald 1987. Carolyn Dewald, "Narrative Surface and Authorial Voice in Herodotus' Histories," *Arethusa* 20: 147-70.

Dewald 1999. Carolyn Dewald, "The Figured Stage: Focalizing the Initial Narratives of Herodotus and Thucydides," in T. M. Falkner et al., *Contextualizing Classics: Ideology, Performance, Dialogue* (Oxford), 221-52.

Dewald 2002. Carolyn Dewald, "'I didn't give my own genealogy': Herodotus and the authorial persona," In Bakker et al. 2002.

de Jong 2001. Irene J. F. de Jong, "The Anachronical Structure of Herodotus' Histories," in S. J. Harrison, *Texts, Ideas, and the Classics* (Oxford), 93-116.

de Jong 2002. Irene J. F. de Jong, "Narrative Unity and Units." in Bakker et al. 2002.

de Jong 2004. Irene J. F. de Jong, "Herodotus." In de Jong, R. Nünlist, A. M. Bowie, *Narrators, Narratees and Narrative in Ancient Greek Literature* vol. 1 (Leiden) 101-14.

Lang 1984. Mabel Lang, *Herodotean Narrative and Discourse*. Cambridge, Mass.

Lowe 2000. N. J. Lowe. *The Classical Plot and the Invention of Western Narrative*. Cambridge.

Luraghi 2006. Nino Luraghi, "Meta-historie: Method and genre in the Histories." In Dewald and Marincola 2006.

Marincola 1987. John Marincola, "Herodotean Narrative and the Narrator's Presence," *Arethusa* 20: 121-138.

Pelling 2006. "Speech and Narrative in the Histories." In Dewald and Marincola 2006.

Πρόδρομοι

Aly 1921. *Volksmärchen, Sage und Novelle bei Herodot und seinen Zeitgenossen: Eine Untersuchung über die volkstümlichen Elemente der altgriechischen Prosaerzählung*. Göttingen.

7 Ηρόδοτος, Σχεδιάγραμμα Βιβλίων και Βιβλιογραφία

Repr. 1969 with corr.

Armayer 1977. O. K. Armayer, "The Homeric Influence on Herodotus' Story of the Labyrinth," *CB* 54: 68-72.

Bertelli 2007. Lucio Bertelli. "Hecataeus: From Genealogy to Historiography." In Luraghi 2007.

Bichler 2000. Reinhold Bichler, *Herodots Welt: der Aufbau der Historie am Bild der fremden Länder und Völker, ihrer Zivilisation und ihrer Geschichte.*

Boedeker 2000. Deborah Boedeker, "Herodotus's Genre(s)." In M. Depew & Dirk Obbink, *Matrices of Genre, Authors, Canons and Society* (Cambridge MA) 97-114.

Bowie 2007. "Ancestors of Historiography in Early Greek Elegiac and Iambic Poetry?" In Luraghi 2007.

Brown 1954. T. S. Brown, "Herodotus and his Profession," *AHR* 59: 829-43.

Chaisson 2003. C. C. Chaisson, "Herodotus' Use of Attic Tragedy in the Lydian Logos," *Classical Antiquity* 22: 5-35.

Cook 1976. A. Cook, "Herodotus: The Act of Inquiry as a Liberation from Myth," *Helios* 3.23-66.

Dihle 1962. A. Dihle, "Herodot und die Sophistik," *Philologus* 106: 207-20. Cited by Thomas 2000 as still the most "brilliant" treatment of the subject.

Dorati 2000. Marco Dorati, *Le Storie di Erodoto: etnografia e racconto.* Pisa.

Drews 1973. R. Drews, *The Greek Accounts of Eastern History,* Cambridge, Mass.

Evans 1980. J. A. S. Evans, "Oral Tradition in Herodotus," *Can. Oral Hist. Assoc. Journal* 4: 8-16 [Difficult to obtain: ask to borrow waj's xerox.]

Finley 1975 M. I. Finley, "Myth, Memory, and History," in *The Use and Abuse of History,* 11-33.

Fowler 1996. Robert Fowler, "Herodotus and his contemporaries," *JHS* 116: 62-87.

Fowler 2000. Robert L. Fowler *Early Greek Mythographers.* Vol. 1: Texts. Oxford.

Fowler 2006. Robert Fowler, "Herodotus and his Prose Predecessors." In Dewald and Marincola 2006. Includes select bibliography for the minor figures.

von Fritz 1967, *Die griechische Geschichtsschreibung.* Berlin.

Gentili & Cerri 1978. "Written and Oral Communication in Greek Historiographical Thought," in E. A. Havelock and J. P. Hershbell, edd. *Communication Arts in the Ancient World,* 137-55.

Herington 1991a. C. John Herington, "The Closure of Herodotus' Histories" *ICS* 16: 149-160.

Herington 1991b. C. John Herington, "The Poem of Herodotus," *Arion* n.s. 1 (1991) 5-16.

Hunter 1982. V. Hunter, *Past and Process in Herodotus and Thucydides.* Princeton.

Lasserre 1976. F. Lasserre, "L'historiographie grecque à l'époque archaïque," *QS* 4: 113-42.

Lendle 1992. O. Lendle, *Einführung in die griechische Geschichtsschreibung.* Darmstadt. (Hecataeus, Acusilaus, Pherecydes, Xanthus, Ion)

Lloyd in Asheri 2007. See his introduction on the relationship between certain ideas in Herodotus Book II and in the early Greek philosophers.

Mandell 1993. Sara Mandell, *The Relationship between Herodotus' History and Primary History.* Atlanta, Ga.

Marincola 2006. John Marincola, "Herodotus and the Poetry of the Past." In Dewald and Marincola

2006.

Momigliano 1961. A. Momigliano, "Historiography on Written Tradition and Historiography on Oral Tradition," *Atti della Accademia delle Scienze di Torini* 96: 1-12. (Repr. in *Studies in Historiography*.)

Momigliano 1978a. A. Momigliano, "Greek Historiography," *History and Theory* 17: 1-28.

Murray 2007. Oswyn Murray, "Herodotus and Oral History" and "Herodotus and Oral History reconsidered." In Luraghi 2007, pp. 16-44 and 314-325. A magisterial pair of essays.

Nestle 1908. W. Nestle. *Herodots Verständnis zur Philosophie und Sophistik*. Schöntal. The fundamental collection of evidence on verbal and thematic echoes between Herodotus and the pre-Socratics and early sophists.

Pearson 1939. Lionel Pearson, *Early Ionian Historians* (Oxford 1939)

Pearson 1941. "Credulity and Skepticism in Herodotus," *TAPA* 72: 333-355. Pedestrian analysis, but useful nonetheless, esp. for earlier bibliography on the topic.

Pohlenz 1937. Max Pohlenz, *Herodot, erste Geschichtsschreiber des Abendlandes* (Leipzig and Berlin 1937).

Raaflaub 2002. Kurt A. Raaflaub, "Philosophy, Science, Politics: Herodotus and the Intellectual Trends of his Time," in Bakker et al. 2002.

Redfield 1985. J. Redfield, "Herodotus the Tourist," *CP* 80: 97-118.

Romm 1992. James Romm, *The Edges of the Earth in Ancient Thought: Geography, Exploration, and Fiction*. Princeton, 1992.

Rosenmeyer 1982. Thomas G. Rosenmeyer, "History or Poetry? The Example of Herodotus." *CLIO* 113 (1982) 239-59.

Shrimpton 1997. G. Shrimpton, *History and Memory in Ancient Greece*. Montreal. Appendix 1 collects the source citations in Herodotus. For an interestingly different list of source citations, see also Jacoby 1913, 398ff.

Strasburger 1972. H. Strasburger, *Homer und die Geschichtsschreibung*. Heidelberg.

Strasburger 1975. *Die Wesensbestimmung der Geschichte durch die antike Geschichtsschreibung*. 3rd edition. Wiesbaden.

*Thomas 2000. Rosalind Thomas, *Herodotus in context: ethnography, science and the art of persuasion*. Cambridge.

Thomas 2006. Rosalind Thomas, "The intellectual milieu of Herodotus." In Dewald and Marincola 2006.

Verdin 1977. Herman Verdin, "Les remarques critiques d'Hérodote et de Thucydide sur la poésie en tant que source historique," *Symbolae* 6: 53-76. An examination at times interesting, and a good source for early bibliography on the influence of poetry on early history.

Weiler 1968. Ingomar Weiler, "Greek and Non-Greek World in the Archaic Period," *GRBS* 9: 21-29. Survey of the scanty evidence before Herodotus; rather banal.

West 1991. Stephanie West, "Herodotus' Portrait of Hecataeus." *JHS* 111: 144-60.

- Armayer 1978. O. K. Armayer, "Did Herodotus ever go to the Black Sea?" HSCP 82: 45-62.
- Armayer 1978a, "Herodotus' Catalogues of the Persian Empire," TAPA 108: 1-9.
- Armayer 1980. "Sesostris and Herodotus' Autopsy of Thrace, Colchis, Inland Asia Minor, and the Levant," HSCP 84: 51-74.
- Armayer 1985. O. Kimball Armayer, Herodotus' autopsy of the Fayoum : Lake Moeris and the Labyrinth of Egypt . Amsterdam.
- Boedecker 2000. Deborah Boedecker, "Herodotus's Genre(s)." In M. Depew & Dirk Obbink, Matrices of Genre, Authors, Canons and Society (Cambridge MA) 97-114.
- Brown 1962. T. S. Brown, "Herodotus speculates about Egypt," AJP 86: 60-?.
- Cobet 1974. J. Cobet, Herodots Exkurse und die Frage der Einheit seines Werkes. Historia Einzelschriften 17. Wiesbaden.
- Dally 2003. Stephanie Dally, "Why did Herodotus not Mention the Hanging Gardens of Babylon?" In Derow and Parker 2003.
- *Fehling 1989. Detlev Fehling, Herodotus and his "Sources" (trans. J. G. Howie, Leeds 1989; published in German in 1971).
- Gill & Wiseman 1993. Christopher Gill and T. P. Wiseman, Lies and Fiction in the Ancient World. Exeter.
- Moles 1992. J. L. Moles, "Truth and Untruth in Herodotus and Thucydides." In C. Gill and P. Wiseman, eds., Lies and Fiction in the Ancient World. Exeter. 88-121.
- *Pritchett 1993. W. K. Pritchett, The Liar School of Herodotus (Amsterdam 1993) [supersedes Pritchett 1982?]
- Shimron 1973. B. Shimron, "prôtos tôn hêmeis idmen," Eranos 71: 45-?.
- Starr 1968. C. P. Starr, "Ideas of Truth in Early Greece," La parola del passato 23: 348-59.
- West 1985. S. West, "Herodotus' Epigraphical Interests," CQ 35: 278-305.

Εθνικές Ταυτότητες

- Bakker et al. 2002. See section on "History and Ethnography."
- Gehrke 2007. Hans-Joachim Gehrke, "Myth, History, and Collective Identity: Uses of the Past in Ancient Greece and Beyond." In Luraghi 2007.
- *Hartog 1988. François Hartog, The Mirror of Herodotus (trans. Janet Lloyd, Berkeley 1988; published in French in 1980). See review by Carolyn Dewald in CP 85 (1990) 217-24.
- Hazewindus 2004. Minke W. Hazewindus, When Women Interfere: Studies in the Role of Women in Herodotus' Histories. Amsterdam.
- Malkin 2001. Irad Malkin. Ancient Perceptions of Greek Ethnicity. Cambridge MA.
- Munson 2001. Rosaria Vignolo Munson. Telling Wonders: Ethnographic and Political Discourse in the Work of Herodotus. Ann Arbor.
- Munson 2005. Rosaria Vignolo Munson. Black Doves Speak: Herodotus and the Languages of

10 Ηρόδοτος, Σχεδιάγραμμα Βιβλίων και Βιβλιογραφία

Barbarians. Center for Hellenic Studies 9. Cambridge MA.

Papadodima 2013. Efi Papadodima. Foreignness Negotiated. Hildesheim / New York.

Pelling 1997. C. B. R. Pelling, “East is east and west is west — or are they? National stereotypes in Herodotus,” *Histos* 1 = <http://www.dur.ac.uk/Classics/histos/1997>

Rossellini and Saïd 1978. “Usages des femmes et autres nomoi chez les ‘sauvages’ d’Hérodote: Essai de lecture structurale.” *ASNSP* 8 (1978) 949-1005.